

عنوان مقاله:

مطالعه اثر نوع پایه و پیوندک مرکبات بر میزان جذب بر

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 0، شماره 49 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدسعید تدین

غلامرضا معافیوریان

خلاصه مقاله:

در مناطق خشک و نیمه خشک که آب آبیاری دارای مقادیر بالای بر هستند، سمیت آن مورد توجه می باشد. غلظت بحرانی بر در آب آبیاری برای گیاهان حساس و مقاوم از ۱ تا ۱۰ میلی گرم در لیتر متغیر است. در بسیاری از مناطق جنوبی کشور از جمله شهرستان های مرکبات خیز جهرم و جیرفت زیادی بر در آب آبیاری تا حد مسمومیت عامل محدود کننده افزایش عملکرد مرکبات بوده و افزون بر آن درختان مرکبات با کمبود شدید پتاسیم و عناصر ریز مغذی از جمله آهن، روی و منگنز مواجه هستند. در این آزمایش آثار جداگانه پایه های ماکروفیلا (Citrus macrophylla Wester)، ولکامریانا (Citrus volkameriana)، نارنج (Citrus aurantium) و لیموترش (Citrus aurantifolia Swing) و ترکیب این پایه ها با پیوندک های پرتقال 'والنسیا' (Valencia)، 'واشنگتن ناول' (Washington Navel)، پرتقال محلی جهرم و پرتقال 'توسرخ' ('Moro')، به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در ۵ تکرار و در هر کرت دو درخت به مدت ۴ سال در رابطه با جذب بر مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس نتایج بالاترین میزان جذب بر مربوط به پایه ولکامریانا و کمترین آن مربوط به پایه ماکروفیلا بود. بیشترین تاثیر متقابل رقم های پیوندی در افزایش سطح برگ، روی پایه نارنج دیده شد، هر چند این پایه خود از میزان متوسط جذب بر، برخوردار بود. پیوندک های پرتقال 'والنسیا'، 'واشنگتن ناول' و پرتقال توسرخ 'مورو' روی پایه ماکروفیلا، اختلاف معنی دار از نظر مقدار بور نسبت به سایر پایه ها داشتند.

کلمات کلیدی:

Citrus, Boron resistant rootstocks, Scion, Boron
بور، پیوندک، مرکبات، پایه های مقاوم به مسمومیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218745>

